

De EO en de kerken

Visie – 18 januari 2003

Honderden brieven, kaarten, brochures etc., geadresseerd aan Catherine Keyl, zijn de afgelopen weken bij de EO binnen gekomen. Vol bemoediging, adviezen en uitleg-van-het-Evangelie. Het is zonneklaar dat de serie *Catherine zoekt God* de EO-leden intens bezig houdt. En er is de afgelopen tijd, geloof ik, meer voor Catherine gebeden dan voor de koningin.

De serie was er vooral op gericht om niet-gelovige kijkers met het Evangelie in aanraking te brengen. Blijkens het aantal kijkers (gemiddeld 150.000 – maar uiteraard niet steeds dezelfde – buitenkerkelijke kijkers per aflevering en nog veel meer randkerkelijken) en blijkens de gevoerde nazorggesprekken is dat gelukt. Maar daarnaast is er massaal door christenen gekeken en over nagepraat. Dominees hebben er over gepreekt of zijn na de jaarwisseling hun catechisatie er mee begonnen. Dat is niet verwonderlijk. Want het ging in de serie om de kernvraag: Hoe vertel ik iemand die de Here Jezus niet kent, het Evangelie?

Die vraag verbindt de EO en de kerken. Die vraag staat centraal bij het maken van tv-programma's, maar komt ook in kerkelijke kring steeds nadrukkelijker op tafel. In Gereformeerde-Bondskring met boeken als *Uitgedaagd door de tijd* en *Om de verstaanbaarheid*, in Christelijke Gereformeerde kring met Stefan Paas' boek *Jezus als Heer in een plat land* en zo kan ik doorgaan. Overal is het diezelfde worsteling: Hoe kruip ik in de huid van de ander en ben ik de Joden een Jood, de Grieken een Griek om hem of haar met het Evangelie te bereiken?

Voor de beantwoording van die vraag hebben de EO, kerken en kerkleden elkaar nodig. Maar ook in ander opzicht. Misschien hebben we in het verleden wel eens teveel de indruk gewekt dat EO-programma's de beste kansen boden om mensen tot geloof te brengen. Maar we moeten eerlijk bekennen dat die programma's vaak maar een schakeltje zijn in het vaak langdurige proces waarin God door Zijn Geest een mens tot geloof brengt. Soms is een programma daarbij een eerste kennismaking met het geloof, soms ook geeft het mensen het laatste zetje om zich aan Jezus Christus over te geven. Maar in het grootste deel van dat proces komt de EO er niet aan te pas en zijn het individuele christenen, leden van kerken en gemeenten, die daarin een veel grotere rol spelen.

We hopen dat de serie met Catherine ook zo zal werken. Dat gelovigen en ongelovigen – burens, vrienden, familieleden, collega's of klasgenoten – er met elkaar over praten. En dat dan de vraag aan de orde komt: Wat geloof jij eigenlijk en wat betekent dat geloof nu voor jou? En we hopen en bidden dat God die gesprekken wi gebruiken om mensen tot geloof te brengen. Dan komt de EO er verder niet meer aan te pas, maar komt God tot Zijn eer en worden mensen gered.